Lietas Nr. C28373614
Lietas arhīva Nr. C-1269-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 26.novembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Ramane
ar tiesas sēžu sekretāri K.Barisu
piedaloties prasītāja pārstāvei K.Dobelniecei
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Danske Bank AS, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Danske Bank AS filiāle Latvijā prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014. gada 1.septembrī Danske Bank AS, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Danske Bank AS filiāle Latvijā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1652., 1934., 1943., 1753., 1755., 1716., 1717., 1720.panta cēlusi Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Danske Bank A/S, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Danske Bank A/S filiāle Latvijā, ir A/S „Sampo Banka" saistību un tiesību pārņēmēja (turpmāk – prasītājs).

Saskaņā ar 2007.gada 3.jūlija Pārjaunojuma līgumu Nr.SB/M21-27/3177 ar grozījumiem (turpmāk – Kredīta līgums) prasītājs piešķīra atbildētājai kredītu 11808,05 *euro* apmērā.

Kredīta līguma saistību nodrošinājumam, t.i. kredīta, nolīgto procentu, līgumsoda, kā arī visu iespējamo bankas zaudējumu, tiesas un citu izdevumu, kas var rasties, samaksai, par labu bankai, saskaņā ar 2005.gada 12.decembra Ķīlas līgumu Nr.MB-25/3177/1, ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese /.

Prasītājs konstatējis, ka Kredīta līgumā uzņemtās saistības kopš 2013.gada 2.decembra netiek pildītas – netiek veikti kredīta procentu un pamatsummas maksājumi pilnā apmērā.

Pamatojoties uz norādīto un Kredīta līguma 2.daļas 9.8.5.punktā noteikto, prasītājs 2014.gada 28.aprīlī realizējis tiesības lauzt Kredīta līgumu pirms termiņa un pieprasījis atmaksāt visu bankai pienākošos naudas summu.

Prasītājs vairākkārt mutiski un rakstiski brīdinājis atbildētāju par nepieciešamību izpildīt saistības un samaksāt bankai saņemto kredīta summu. Līdz prasības iesniegšanai tiesā atbildētāja nav izpildījusi saistības, kas izriet no Kredīta līguma.

2014.gada 26.augustāatbildētājas no Kredīta līguma izrietošo neizpildīto saistību apmēru veido kredīta pamatsumma 9844,48 *euro*, procenti 119,01 *euro*, līgumsods 29,28 *euro* un polises maksājuma parāds 29 *euro*, kopā 10021,77 *euro* apmērā.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētājas parādu 10021,77 *euro* un tiesas izdevumus, kā arī noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no aizdevuma pamatsummas.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. 2015.gada 12.novembrī tiesā saņemts atbildētājas iesniegums skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes. Iesniegumā norādīts, ka atbildētāja atzīst pamatparādu, lūdz samazināt līgumsodu un nokavējuma procentus.

Atbildētāja 2015.gada 12.novembrī iesniegusi tiesā iesniegumu, kurā norāda, ka pamatparādu atzīst. Lūdz samazināt līgumsodu un nokavējuma procentus.

Vienlaicīgi iesniegumā lūgts skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē, jo ģimenes apstākļu dēļ nevar ierasties tiesā.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzturēja, pamatojoties uz prasības pieteikumā norādītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka procenti par kredīta izmantošanu aprēķināti no 2013.gada 1.novembra līdz 2014.gada 28.aprīlim, līgumsods aprēķināts no 2013.gada 2.decembra līdz 2014.gada 28.aprīlim. Attiecībā uz atbildētājas līgumu par līgumsoda un nokavējuma procentu samazināšanu norādīja, ka līgums nav pamatots un ir noraidāms.

Ievērojot atbildētājas lūgumu, tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, atzīst, ka lietas izskatīšana iespējama bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Uzklausot prasītāja pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav aprīdējusi otra puse.

Atbildētāja/pers. C/ savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības izmantojusi daļēji – lai gan nav ieradusies uz tiesas sēdi, iesniegumā atzinusi pamatparādu, lūgusi samazināt līgumsodu un nokavējuma procentus.

Ievērojot norādīto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Lietas materiāliem pievienotie prasītāja reģistrācijas dokumenti un ERHVERVS-OG SELSKABSSTYRELSEN veidlapa apstiprina, ka 2008.gada 30.jūnijā Dānijas Tirdzniecības un Uzņēmumu aģentūra ir reģistrējusi pārrobežu apvienošanu starp Danske Bank AS (iegūstošais uzņēmums) un AS Sampo Banka (pievienotais uzņēmums). Tādējādi prasītājam konstatējamas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no atbildētājas un AS „Sampo Banka" 2007.gada 3.jūlijā noslēgtā līguma un ar šo darījumu saistītajiem līgumiem.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu gribas izteikums savstarpējā vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu (Civillikuma 1511.pants) un pie katra saistību līguma būtības pieder vienas puses apsolījums un tā pieņemšana no otras puses vai savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm (Civillikuma 1512.pants).

Tiesa atzīst, ka lietas materiāliem pievienotais 2007.gada 3.jūlija Pārjaunojuma līgums Nr.SB/M21-27/3177 un 2009.gada 4.decembra, 2011.gada 21.aprīļa, 2011.gada 16.decembra, 2012.gada 19.septembra, 2013.gada 16.jūlija, 2013.gada 28.novembra vienošanās par grozījumiem Pārjaunojuma līgumā Nr.SB/M21-27/3177, kā arī Ķīlas līgums Nr.MB-25/3177/1 un 2007.gada 5.janvāra, 2007.gada 3.jūlija, 2009.gada 4.decembra, 2011.gada 16.decembra vienošanās grozījumiem Ķīlas līgumā Nr.MB-25/3177/1 apstiprina, ka atbildētāja un prasītājs nodibinājuši tiesiskas attiecības, uz kuru pamata atbildētājai piešķirts kredīts 11808,05 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Savukārt Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Prasītāja saistību izpildi apstiprina atbildētājas konta izraksts, no kura redzams, ka atbildētājai, atbilstoši Kredīta līguma noteikumiem, izsniegts kredīts 2007.gada 3.jūlijā – 10906,35 *euro*, 2009.gada 12.aprīlī – 766,41 *euro* un 2011.gada 16.decembrī –135,29 *euro,* kopā 11808,05 *euro*. Turklāt šo faktu nav apstrīdējusi arī atbildētāja.

Pārjaunojuma līguma 9.8. un 9.8.5.punktā prasītājam noteiktas tiesības lauzt līgumu pirms termiņa un pieprasīt nekavējošu visu bankai pienākošos naudas summas atmaksu, ja kredīta ņēmējs nav veicis šajā līgumā noteiktos maksājumus vairāk par 30 (trīsdesmit) dienām.

No lietas materiāliem pievienotā atbildētājas konta pārskata redzams, ka atbildētāja pēdējo maksājumu no Kredīta līguma izrotošo saistību izpildes veikusi 2011.gada 30.decembrī. Tādējādi atbildētāja nav ievērojusi līguma noteikumus, neievērojot aizdevuma un procentu samaksas termiņus, kavējot maksājumu saistību izpildes termiņus ilgāk par 30 dienām. Tiesa atzīst, ka prasītājam bija tiesības vienpusēji pirms termiņa atkāpties no līguma, pieprasot visas aizdevuma summas atmaksu

Šo faktu atbildētāja nav apstrīdējusi. Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājam bija tiesisks pamats vienpusēji pirms termiņa atkāpties no līguma. Turklāt, prasītājam atkāpjoties no līguma, saistību nokavējums bija ildzis vairāk par 60 dienām, kas atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta ceturtās daļas 1.punktā noteiktajam, ir būtisks līguma pārkāpums. Tāpat tiesa uzskata, ka prasītāja tiesības prasīt visu saistību izpildi pirms līgumā paredzētā termiņa arī nav pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumiem, jo Kredīta līguma II daļas 8.11.punktā paredzētas arī kredītņēmēja tiesības izbeigt līgumu pirms termiņa.

2014.gada 27.marta paziņojumā par līguma pirmstermiņa izbeigšanu atbildētāja informēta par saistību neizpildi, lūdzot atbildētāju saskaņā ar Pārjaunojuma līguma 9.9.punktu atmaksāt visu saņemto kredītu pilnā apmērā, līgumsodu un procentus, kā arī citus saistītos blakus maksājumus līdz 2014.gada 28.aprīlim.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. No lietas materiāliem pievienotā parāda summas aprēķina izriet, ka atbildētājas izmantotā un neatmaksāt kredīta summa ir 9844,48 *euro*. Atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja veiktā aprēķina pamatotību, norādot, ka atzīst prasībā norādīto pamatparāda apmēru. Tādējādi prasība par neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 9844,48 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Ķīlas līguma 3.4.punktu atbildētājai bija jānodrošina nepārtrauktu ķīlas priekšmeta apdrošināšanu. Savukārt Kredīta līguma 8.11.punktā noteikts, ja kredītņēmējs šo pienākumu nav izpildījis, prasītājs, lai nodrošinātu ieķīlātās lietas nepārtrauktu apdrošināšanu, ir tiesīgs par atbildētājas līdzekļiem veikt apdrošināšanu.

Lietas materiāliem pievienotais 2014.gada 20.februāra maksājuma uzdevums Nr.56460 apstiprina, ka prasītājs veicis atbildētājai piederošā ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanas prēmijas maksājumu 29 *euro* apmērā un apliecina prasītāja izdevumus nekustamā īpašuma, kas ieķīlāts no Kredīta līguma izrietošo saistību izpildei, apdrošināšanai.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājam ir pamats prasīt apdrošināšanas prēmijas parāda 29 *euro* apmērā piedziņu no atbildētājas.

Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem, no pušu noslēgtā līguma atbildētājai radusies saistība maksāt procentus. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti. Kredīta līguma I daļas 1.12.-1.15.punktā un II daļas 3.1.punktā puses vienojušās, ka par kredīta izmantošanu atbildētāja apņemas maksāt prasītājam, kredīta procentus, ko veido Kredīta līguma pirmās procentu bāzes likmes vai procentu bāzes likmes un procentu pievienotās likmes kopsumma gadā, skaitot no attiecīgā kredīta vai tās daļas izsniegšanas brīža.

Prasītājs līgumā paredzētos procentus par kredīta izmantošanu aprēķinājis no 2013.gada 1.novembra līdz 2014.gada 28.aprīlim 119,01 *euro* apmērā. Tiesa atzīst procentu aprēķināšanas periodu par pamatotu – prasītājs procentu aprēķinu aprobežojis ar līguma darbības laiku, apturot procentu aprēķinu ar līguma izbeigšanas dienu. Tiesai nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja veiktā aprēķina atbilstību līguma noteikumiem.

2015.gada 12.novembra iesniegumā atbildētāja lūgusi samazināt nokavējuma procentus. Nokavējuma procentu aprēķinu prasītājs nav veicis, līdz ar to tiesai nav pamata vērtēt nokavējuma procentu samazināšanas līguma pamatotību. Savukārt, tā kā atbildētāja nav apstrīdējusi līgumā noteikto aizdevuma lietošanas procentu apmēru kā arī to aprēķinu, to samazinājumam nav tiesiska pamata.

Ievērojot norādīto prasījums par līgumisko procentu par laiku no 2013.gada 1.novembra līdz 2014.gada 28.aprīlim 119,01 *euro* apmērā ir pamatots un apmierināms pilnīgi.

Prasībā lūgts piedzīt arī līgumsodu atbilstoši līguma noteikumiem. Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība aprspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Tādējādi pušu tiesiskajām attiecībām piemērojamas līgumsoda institūtu regulējošās Civillikuma normas redakcijā, kas bija spēkā līgumsoda samaksas saistības rašanās un izbeigšanās laikā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 30.jūnijam).

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pamatums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi un, saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt, Civillikuma 1720.pantā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildi. Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam, kamēr saistība nav izpildīta.

No lietas materiāliem pievienotā Pārjaunojuma līguma redzams, ka atbildētājai, saskaņā ar līguma 1.6.punktu, bija jāveic ikmēneša maksājumi katru mēnesi līdz 30.datumam no 2007.gada 30.jūlija līdz 2026.gada 30.decembrim. Pēdējais maksājums veikts 2011.gada 30.decembrī 60,25 *euro* apmērā. Tādējādi atbildētāja, neievērojot līguma noteikumus, pieļāvusi Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto parādnieka nokavējumu, pēc 2012.gada 30.decembrī pilnībā pārtraucot pildīt no līguma izrietošās saistības.

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 6.5.punktu, par katru kredīta vai kredīta procentu atmaksas dienas nokavējumu atbildētāja maksā prasītājam līgumsodu 0,1% apmērā no laikā nesamaksātās summas par nokavēto dienu, no faktiskā dienu skaita mēnesī.

Prasītājs līgumsodu aprēķinājis par kavētiem maksājumiem par laiku no 2013.gada 2.decembra līdz 2014.gada 28.aprīlim, lūdzot piedzīt līgumsodu 29,28 *euro* apmērā.

Atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja tiesības, saskaņā ar līguma 6.5.punktu, aprēķināt līgumsodu par līgumā paredzēto saistību savlaicīgu neizpildi. Vienlaicīgi atbildētāja ir lūgusi tiesu samazināt līgumsoda apmēru.

Lai gan Civillikuma normas, kas regulēja līgumsoda institūtu saistības nodibināšanas laikā, līgumsoda pieaugumu neaprobežoja, tomēr likumdevējs Civillikuma 1724.[1] pantā nepārprotami noteicis, ka līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Savukārt tiesas pienākums ir izvērtēt norādīto saistību un prasījumu tiesisko pamatojumu kontekstā ar samērīguma un taisnīguma principu, ievērojot Civillikuma normu jēgu.

Civillikuma 1828.pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad parādnieks palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu. Kā jau norādīts iepriekš atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu. Atbildētāja šo faktu nav apstrīdējusi, līdz ar to prasītājam konstatējams

līgumisks un tiesisks pamats līgumsoda aprēķinam.

Tiesa atzīst, ka tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp prasītāju un atbildētāju uz līguma pamata, atbildētāja ir uzskatāma par patērētājiem Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, prasītājs – par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē. Ievērojot norādīto, pušu attiecības ir vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma normas, bet arī ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasības.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļa nosaka, ka, tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Tiesas ieskatā līgumā paredzēta līgumsoda aprēķins pats par sevi nav atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu piemērošanu. Savukārt izvērtējot, vai prasītāja prasība piedzīt līgumsodu, konkrētajā strīdā ir vērtējama kā netaisnīgu līguma noteikumu piemērošana, tiesa atzīst, ka prasītājs ir pilnībā ievērojis Civillikuma 1.pantā noteikto labas ticības principu. Tiesa prasītāja līgumsoda aprēķinu atzīst par pamatotu un atbilstošu pieļautajam nokavējumam. Ievērojot to, ka prasītājs līgumsoda aprēķinu pēc līguma pirmstermiņa izbeigšanas nav turpinājis, bet atbildētāja nav iesniegusi tiesai ziņas, ka ir mēģinājusi vienoties ar prasītāju par parāda samaksu, tiesa atzīst, ka prasītājam ir pamats līgumsoda piedziņai atbilstoši līgumu noteikumiem. Līgumsoda apmēru tiesa atzīst par taisnīgu un samērīgu ar pieļauto līguma pārkāpumu, kā arī pamatparāda apmēru. Tādējādi līgumsoda piedziņas prasība nepārkāpj atbildētāju kā patērētāju tiesības.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka atbildētāja līdzot samazināt līgumsoda apmēru nav iesniegusi tiesai ziņas par faktiem, kas ļautu konstatēt kādu no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam neizdevīgām nokavējuma sekām.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesai nav pamata pārskatīt prasītāja norādīto līgumsodu un tas piedzenams prasītāja noteiktajā apmērā 29,28 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu, katrai pusei ir pret otru pusi prasības tiesības par līguma izpildīšanu, līdz ar to prasītājam ir tiesības prasīt tiesas ceļā piedzīt neatmaksāto aizdevuma summu, atbildētājas vietā samaksāto apdrošināšanas prēmiju, līgumiskos procentus un līgumsodu.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksas izdarīšana, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai paskaidrojumu par prasību vai pierādījumus, kas liktu apšaubīt prasītāja norādītos apstākļus un veiktos aprēķinus, vai kas apstiprinātu parāda summas samaksu pilnā apmērā. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savu prasījumu un tiesai nav pamata apšaubīt, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav dzēsts.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 9844,48 *euro*, ievērojot, ka procentu apmērs nedrīkst pārsniegt parāda apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tādējādi prasītāja labā no atbildētājas piedzenami tiesas izdevumi – atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunkta prasībām, ceļot prasību samaksātā valsts nodeva 612,35 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, kopā 617,05 *euro*.

Turklāt ievērojot to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 9,69 *euro* atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (9,69 *euro* – 4,70 *euro* = 4,99 *euro*).

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204[1]. pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 41., 42., 97., 190., 195., 204.[1] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, Danske Bank AS, kas reģistrēta Dānijā ar CVR reģistrācijas Nr.61126228, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas ,Danske Bank AS filiāle Latvijā, reģistrācijas Nr.40103163202, labā pamatparādu 9844,48 *euro*, procentus par laiku no 2013.gada 1.novembra līdz 2014.gada 28.aprīlim 119,01 *euro*, līgumsodu par laiku no 2013.gada 2.decembra līdz 2014.gada 28.aprīlim 29,28 *euro*, polises maksājuma parādu 29 *euro* un tiesas izdevumus 617,05 *euro*, kopā 10638,82 *euro* (desmit tūkstoši sešī simti trīsdesmit astoņi *euro* 82 centi).

Noteikt Danske Bank AS, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas ,Danske Bank AS filiāle Latvijā, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/ likumiskos 6% no simta gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas 9844,48 *euro*.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,99 *euro* (četri *euro* 99 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā: Valsts kase, BIC kods TRELL22, saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0, maksājuma mērķī norādot: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā C28373614.

Noteikt /pers.C/ sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /pers.C/, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā apstiprinošs dokuments jāiesniedz tiesā, pretējā gadījumā pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecējuma spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2015.gada 26.novembris.

Tiesnese I.Ramane